

- (א) בתחילה היה כל המציאות אור פשוט הנקרא אור אין סוף ולא היה שום חלל או אויר פנוי.
- (ב) הואיל והמאציל נקרא רחום וחנון ארך אפים וכיוצא, ואם לא יהיה נבראים שיקבלו את בחי' הרחמים וכן את שאר המידות אז לא שייך להיקרא במידות האלה, לכן עלה ברצונו¹ לברוא עולם ונבראים כדי שיוכלו המידות להתגלות.
- (ג) באמצע האור פשוט² בנקודת המרכז האמצעי³ צמצם המאציל את אור האין סוף הנמצא שם לצדדים ונשאר חלל בינתיים.
- (ד) החלל הוא עגול בשווה מכל הצדדים⁴ ואור האין סוף מקיפו מכל הצדדים.
- (ה) אחר שנעשה הצמצום אז נשאר מקום חלל ואויר פנוי וריק באמצע האור אין סוף, ואז יש כבר מקום שיכול להיות שם נאצלים ונבראים.
- (ו) אחר הצמצום המשיך קו אחד ישר מן האור האין סוף שממעל לחלל ללמטה לתוך החלל ודרך הקו הזה הנעשה כעין צינור נמשך אור האין סוף לחלל וממלא אותו.
- (ז) הנה נשאר מקום פנוי בין החלל לאור האין סוף המקיף את החלל שאם לא כן יחזור האור אין סוף ויתחבר אם האור שבתוך החלל ויחזור להיות כמו שהיה קודם הצמצום.
- (ח) מטעם הנ"ל שלא יחזור האור אין סוף ויתחבר אם האור שבתוך החלל ויחזור להיות כמו שהיה קודם הצמצום אז גם הקו שנמשך הוא רק ממקום אחד⁵ ולא מכמה מקומות, ומטעם הנ"ל גם היה רק קו דק ולא קו עבה.
- (ט) על ידי הקו הזה בלבד מתחבר המאציל עם הנאצל בלי עוד שום חיבור.
- (י) אף שכל האצילות הוא עגול ואור אין סוף מקיפו בשווה, בכל זאת המקום אשר מתחיל הקו שהוא קרוב לאור האין סוף שמסביב לחלל נקרא ראש ומה שבסוף הקו נקרא סוף, ולכן שייך ראש ורגלים ומעלה ומטה.
- (יא) כל האורות הנמצאים תוך החלל הזה מוכרחים להיות גם בבחי' עיגולים וגם בבחי' יושר,

1 מה שאומר שעלה ברצונו הכונה נגדנו בעולם הגשמי היה זמן שעלה ברצונו אבל נגד המאציל ששם למעלה מהזמן אין שייך לכנות שהיה זמן שעלה ברצונו.

2 פשוט היינו בלי דרגות באור.

3 כוונת באמצע הוא בערך העולמות שנאצלו אחר כך בתוך החלל אז באמצעם התחיל הצמצום, דבאור האין סוף לא שייך אמצע כדאיתה בעץ חיים (שער א' פרק ב').

4 הטעם שנעשה דווקא בבחי' עיגול עיין בעץ חיים (שער א' פרק ב') ב' טעמים, א' היות ואור האין סוף הוא בשווה אחת בהשוואה גמורה לכן שהצטמצם גם צריך להצטמצם בהשוואה אחת מכל צדדיו וזה שייך רק בעיגול, וב' מטעם הנאצלים שיאצלו אחר כך בתוך החלל הזה והם צריכים לקבל את האור האין סוף בהשוואה אחת מכל צד שהוא ולא שצד אחד יקבל יותר מהשני.

5 זה מדוקדק מלשונו לפי הנוסח באוצרות, אך בעץ חיים (שם) אומר שהטעם הוא דאם היה אור האין סוף מתפשט מכמה מקומות אז לא היה שייך ראש וסוף.

(יב) בחי' העגולים הוא שכל האורות נעשים עגולים⁶ זה תוך זה והינו שאור ספי' הכתר דא"ק עגול אחד, ובתוכו עגול ב' שהוא ספי' חכמה דא"ק, ובתוכו עגול ג' שהוא ספי' בינה דא"ק, וכן עד שנשלם י' עגולים דא"ק, וכן האורות היוצאים אחר כך מהנקודים שהם אורות עתיק ואבא ואמא וז"א ונוקבא וכו' מוכרחים להיות גם בבחי' עיגולים והם בחי' עגולים זה תוך זה והיינו שבתוך י' עיגולי א"ק יש י' עגולי עתיק ובתוכם י' עגולי אבא וכן כולם. (יג) לכל עיגול ועיגול יש ג"כ אור מקיף ונמצא שיש עגולים גם בבחי' אור פנימי וגם בבחי' אור מקיף.

(יד) וכן בבחי' היושר אשר מתפשט מהקו יש לו כל הבחי' ביושר, והיינו קודם יושר דכתר דא"ק, ועליו יושר דחכמה דא"ק, ועליו יושר דבינה דא"ק, עד שנשלם י' ספי' דיושר דא"ק, וכן האורות היוצאים אחר כך מהנקודים שהם אורות עתיק ואבא ואמא וז"א ונוקבא וכו' כולם יש להם גם בחי' יושר, והיושר הזה הוא מתחלק לג' קוין שהם ימין ושמאל ואמצע כפי שיבואר לקמן⁷.

(טו) הנה נגד בחי' היושר נקרא האדם התחתון בתורה (בראשית א, כז), צלם אלוקים, כי האדם נעשה בדוגמת בחי' היושר אשר גם הוא בבחי' קוין.

(טז) הנה בתוך החלל הזה יש הרבה עולמות עד אין קץ אשר אין רוצה לבארם עכשיו אך העיקר שרוצה לבאר הוא את בחי' האדם הקדמון לכל הקדומים אשר ממנו נמשכו ונשתלשלו כל שאר המדרגות.

(יז) בתוך החלל הנה נאצל א"ק ויש בו י' ספי' והם ממלאים את כל החלל, והוא מברית מן הקצה העליון עד קצה התחתון.

(יח) קודם נאצלו הי' ספי' דא"ק בבחי' עגולים אלו תוך אלו, ואחר כך בתוך העיגולים נמשך הי' ספי' בבחי' היושר.

(יט) על ידי שנעשה הצמצום זה גרם שיהיה בחי' כלים, כי צמצום גורם שיהיה כלי, ואמנם במקום גבוה הזה לא בחי' כלי ממש רק שבערך האור הנמצא בתוכו אז הוא נקרא בחי' כלי אבל הוא מזוכך בתחלית הזיכוך והדקות והבהירות.

(כ) אין אנו מדברים על בחי' שבתוך א"ק רק על הבחי' שנאצלו ממנו.

(כא) כל מה שאנו מתעסקים זה רק ביושר ולא בעיגולים.

(כב) בא"ק נכללו כל העולמות, ובהיות אור האין סוף גדול מאוד לכן אנו לא יכולים לקבלו רק על ידי אמצעי של א"ק, וגם מא"ק אי אפשר לקבלו רק אחר שיוצא לחוץ דרך נקבים וחלונות שהם אוזן חוטם פה עיניים.

6 הנה רבנו לא מבאר הטעם, וצריך לומר כמו שנתבאר במבוא שערים (שער א' ח"א פרק ב' בסופו) דהואיל ושרש הדין נשאר במקומו ומה שמסתלק הוא רק החסדים, ואז מבחי' הדין שנשאר נעשה בחי' הכלים, והכלים שנעשו מהצמצום היו בחי' עגולים כי הצמצום היה בבחי' עיגול, לכן אחר כך חוזר האור להתפשט בתוך הכלי בבחי' עגול.

7 וכן יש לו בחי' מקיף דיושר כמבואר לקמן בעץ חיים (שער א' פרק ג').